

raast kaks meest rüttalksid lapse emma välja aitma. Esmalt tegi ei tahtinud ja mittu ütleski: „Kas peame Jummalat vastu hakkama!“ Wimaks omneti kaks noort meest kargassid majasse. Värristest seisis rahvas, mõnni ka Jummalat palludes ja ootsid; filmavilgud olid odates kui tunnid. Jummal aitüs neid kes siisselainud; pea tullid välja ja kandsid lapse emma enneste wahhel. „Jummal olgu tänuatud!“ öhkas nüüd rahva hulg suddamest; agga wata, naese käed, temma jallad ja juulised olid ärrakörivend, hing olli animo juutjus lämmatatud. Madlenal ei elnud issa egga emma eggia peavärju eggia riet, eggia mirud, mis ueljandamas pahred loeme. Madlena olli nüüd nagu linnuke oksa peal, kes kõigist mahha-jääetud. Agga se, kes werblaste eest murred kannab ja ütleb: ma ei tahha sind mitte mahha-jätta! taevane issa olli temmale jäalle aðset walmistatud. Kurre Karel olli Madlena riistumiisse wadder olnud, nüüd kandis tedda tullest välja ja kohhe tulli ta mele, mis wadderi kohhus on ja mis ta isse riistumiisse jures lubbanud; ta viis ilma arru piddamata lapse enneste tappa ja andis naese holeks, böldes: Jummal on mind jelle lapsega tullest väljaaidanud! wötta nüüd temma käest mind ja lapse kungitusseks vastu!“ Naasel olli hea meel. Madlenal olli jäalle issa ja emma,

kes ausad ja waggad. Jummala abbiga sai tulli wimaks ärrakustutatud, et onneti ait ja mis selle sees olli, järrele jäi. Sell olli Madlena weel wannemate päärandust, 25 rubla, mis müduud asjadest lunnastati. — Sell Kurre rahvas kasivatasid lapse illusäste ja piddasid tedda kui kõik muid emma lapsi, kellest neil pudu ei olnud. Teistega hakkas tüdruk kolis käima ja koddus sunniti ka öppima, et kül palju sundimist tarvis ei olnud. Alaga wahhe-ajal öppetas perrenaene ka maja- ja lättetööd: ta ömblus olli puhhas ja penike, kangaad mis ta kuddus, tuggew ja liht, road, mis ketis, wägga majarahva mele järel. Plikast sai tüdruk ja weelgi aus tüdruk. Kõik halbid kõmed ja luotid, mis perre vannemadki ei fallinud, wihkas temma, tö jures olli eessineune ja wiinine ja ei ta edanud käsku, waid otsis isse ja tööd, -olgu majas ehk lautas ehk väljal; kus tööd olli, seal temma kässi likus. Kui perre olli sõnud, siis — mõni tüdruk hea melega pühib minnema, — Madlena jääi paigale ja lopputas kausid ja luossikad ja pühkis laua pühitaks, panni kõik aðjad jäalle ouma kohta; siis vast olli rahhul. Pärrast öhtu sõmisi laulisi perre ikka paar salmi, Karel lugges peatükki, teine pääiv Vanast, teine pääiv Uest Testamendi ja wimaks Jeesu-meie palvet. Ja et kõik perre rahvas